

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

NK-II.4131.161.2016.EC

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVI/244/2016 Rady Miejskiej w Supraślu w sprawie rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTURA] na pracownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Supraślu.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 22 września 2016 r. Rada Miejska w Supraślu podjęła uchwałę Nr XXVI/244/2016 w sprawie rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTURA] na pracownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Supraślu.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 25 października 2016 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Jako podstawę prawną podjętej uchwały wskazano art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), z treści którego wynika, że organem właściwym do rozpatrzenia skargi na organ wykonawczy gminy oraz na kierowników jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Przedmiotowa uchwała, dotyczy rozpatrzenia skargi na pracownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, w stosunku do którego uprawnienia zwierzchnika służbowego wykonuje Kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Supraślu zgodnie z zapisami § 14 ust. 5 Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Supraślu, stanowiącego

załącznik do uchwały Nr XXXVII/378/10 Rady Miejskiej w Supraślu z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Supraślu.

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała została podjęta z przekroczeniem upoważnienia określonego art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, co jest jednoznaczne, z brakiem podstawy prawnej.

Rada Miejska nie posiadała upoważnienia ustawowego do podjęcia przedmiotowej uchwały, czym naruszyła art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, iż organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Brak podstawy prawnej do wydania aktu jest najbardziej oczywistym przykładem istotnego naruszenia prawa, co wielokrotnie zostało potwierdzone orzecznictwem sądów administracyjnych.

W ocenie organu nadzoru podjęcie omawianej uchwały stanowi naruszenie zasady legalizmu, która została wyrażona w art. 7 Konstytucji RP. Wymaga ona, aby działania organu odpowiadały wymogom legalności. Rada do podjęcia uchwały musi posiadać ustawowo określoną kompetencję do działań w danym zakresie, a jej treść odpowiadać ma normom prawa materialnego zawartego w ustawie. Norma zawarta w powyższym przepisie stanowi zakaz domniemywania kompetencji organu, a więc nakaz, dyrektywę „interpretacji przepisów kompetencyjnych w sposób ścisły i z odrzuceniem w odniesieniu do organów władzy publicznej zasady: co nie jest zakazane, jest dozwolone”(wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 maja 2002r., K 20/01).

Stanowisko to pozwala stwierdzić, iż podjęcie przez organ administracji publicznej działania w sprawie, co do której jego właściwość nie została, wyraźnie wskazana przez przepis prawa, stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady legalizmu, co z kolei skutkuje istotnym naruszeniem prawa.

Jednocześnie należy stwierdzić, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym.

Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał. Judykatura jako istotne naruszenie prawa, które jest podstawą do stwierdzenia nieważności aktu podaje podjęcie uchwały przez niewłaściwy organ, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego, który był podstawą podjęcia

uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały (wyrok NSA z dnia 11 lutego 1998r., sygn. akt II SA/Wr 1459/97).

W świetle powyższego stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości należy uznać za uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Otrzymuje:
Rada Miejska w Supraślu

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Aneta Kuberska
Dyrektor
Wydziału Nadzoru i Kontroli